

ДАР ОД СРЦА

Нова хуманитарна акција у Берлину

СРБИ УВЕК УЗ СРБЕ

УСПОМЕНА:
Учесници
хуманитарног
скупа

Уз добро расположење прикупљена су новчана средства која ће ХО Срби за Србе проследити фамилијама којима је помоћ најпотребнија. Поред бројних наших људи из Берлина, пристигли су и земљаци из Франкфурта, Штутгарта, Вићенце и Републике Српске.

(Стране 14 и 15)

На дружењу прикупљено
1. 955 € за вишечлане породице

ФОТО: Б. ЂОРЂЕВИЋ

ДАР ОД СРЦА

ЧЕСТО ИДУ У ЗАВИЧАЈ: Зоран и Сузана Зорановић

НОВА ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА У БЕРЛИНУ

Удружени можемо много

Сузана Зорановић ову акцију види као одличну могућност да се помогне другим људима, али и прилику да се поново сретне са бројним пријатељима на једном месту:

- Увек се одазовемо када је хуманитарна организација Срби за Србе у питању. Кад се сви удружимо, и наша мала помоћ може неким много да значи, и да им учини живот лакшим и лепшим. Супруг и ја смо дошли из Теслића пре седам година. Ја сам медицинска сестра, школовала сам се у Теслићу и Добоју, и овде смо добили посао. У контакту смо са многим нашим људима, а у мојој струци их поготово има пуно. Пресрећни смо када видимо да се окупиле околико наших људи да се помогне другима. Задовољни смо радним и животним условима у Берлину, али у завичај ипак одлазимо често, свака два месеца.

ФОТОГРАФИЈЕ: Б. ЂОРЂЕВИЋ

Срби увек уз Србе

Коначно са земљацима

Из ретко насељене покрајине Бранденбург која окружује Берлин и истоименог града дошао је фармацеут Ратко Ђукановић.

- Живим у месту Бранденбург на Хафелу где не срећем често наше људе, па је ово изузетна прилика, пре свега, да кроз хуманитарну акцију помогнемо земљацима, али и да се дружим са њима. Драго ми је што сам дошао, да допиришем овој хуманитарној акцији, да упознам нове људе и да ширимо контакте међу нашом заједницом јер ретко успевам да присуствујем када се нешто организује. Није баш лако често доћи до Берлина из места које је јако мирно и идилично, нешто као Панчево, где сам иначе живео, у односу на Београд. Овде сам већ пет година, радим у апотеци у Потсдаму, тако да сам стално на релацији, Бранденбург на Хафелу - Потсдам - Берлин.

Ратко Ђукановић

ПИШЕ: Бранислав ЂОРЂЕВИЋ

Хуманитарној организацији Срби за Србе Берлин је постао важна дестинација, јер у њему живи много наших земљака који се увек у великом броју окупе када се приреди нека хуманитарна акција. После недавне прве донаторске вечери ХО Срби за Србе у дијаспори, управо у Берлину, уз благослов протојереја ставрофора Драгана Секулића, у порти храма Васкрсења Христовог на Темпелхофу, одржано је хуманитарно дружење Котлић из блока. Уз добро расположење прикупљена су новчана средства која ће ХО Срби за Србе проследити породицама којима је помоћ најпотребнија. Поред

бројних наших људи из Берлина, пристигли су и земљаци из Франкфурта, Штутгарта, Виенце и Републике Српске.

Милијана и Игор Врачевић су поново организовали акцију берлинског огранка ХО Срби за Србе, која је наишла на одличан одзив.

Многи су помогли

- Већ четири године волонтирамо у организацији Срби за Србе и ово нам је четврта акција која је веома успела. Баш смо се потрудили, Игор и Владимир око котлића, Горана и ја око колача и палачинки, а велику подршку смо доби-

Милијана Врачевић

ли од девојка и других чланова организације који су дошли из Франкфурта, као и Инес Јањић из Републике Српске. Много жена из Берлина је умесило пите и колаче.

Одлична акција - велики одзив

Непосредно по завршетку средње школе Никола Шујица (на слици) је из Београда дошао да ради у Берлин и одмах се прикључио организацији Срби за Србе:

- У организацији сам активан већ пет година, скоро од самог доласка. До сада смо имали разне активности, Палачинке из блока, хуманитарне скупове, сада Котлић из блока. Углавном је јако лепо кад се састанемо, упознају се нови људи, који су тек дошли у Берлин, а поново се сретну стари пријатељи. Данашња акција је одлично прошла, када је гулаш у питању, све се продало, а и одзив је био велики - задовољан је Никола.

Он је шесту годину у Берлину и ради као медицински техничар.

- Уз посао, упоредо се усавршавам у струци, а није искључено да се у будућности осамосталим и покренем своју фирму. Викендом обично морам да радим, али дођем овде на богослужења кад год могу. Када су акције ХО Срби за Србе, увек се одазовем. Углавном се дружим са нашим људима и познајем их много.

ГУЛАШ ЈЕ ГОТОВ: Владимир Чотрић, Игор Врачевић, Никола Радивојевић и Никола Шујица

СВИ СЕ АНГАЖОВАЛИ: Владимир Чотрић, Игор Врачевић и Горана Чотрић

Повратак из Штутгарта

Цено Милојев активан је у ХО Срби за Србе и у Штутгарту и у Берлину, а најављује и свој скори повратак у Берлин.

- Већ осам година сам ангажован у организацији Срби за Србе, дошао сам из Штутгарта, где сам се 2019. преселио из Берлина, а по свему судећи ускоро ћу се вратити да наставим живот у Берлину. Радим у пошти, и када завршим још неке послове у Штутгарту, почетком следеће године враћам се у Берлин, где ћу наставити с истим послом. Сваке године одлазим у завичај, у Бачку Топола.

На дружењу Котлић из блока прикупљено 1.955 евра за вишечлане породице

УСПОМЕНА: Учесници хуманитарног дружења у порти храма Васкрсења Христовог

Лепо се дружимо

Студентску праксу у Берлину Тамара Долић из Виџице користи да упозна што више наших људи, а прилику да учествује у хуманитарној акцији није хтела да пропусти.

- Одмах по доласку у Берлин распитала сам се где је наша црква, да видим где се окупља наш народ. Много нам је лепо овде уз дружење, а поготово кад се организују прославе уз велики број верника, домаће специјалитете и музику. Право место за недељни одмор и уживање после литургије. Тек сам три месеца у Берлину, на пракси у једној фирми која сарађује са Министарством економије и помаже немачким фирмама да освоје тржишта у иностранству, у разним областима - прича нама Тамара. Додаје да је одрасла у Виџици, у Италији.

- Тата је из Теслића, а мама из Српца и у Италију смо дошли када сам ја имала две године. Сада сам на петој години студија у Верони. Студирам стране језике неопходне за међународну трговинску комуникацију. Још један месец сам овде на пракси и онда се враћам у Италију, која ми већ недостаје, па се радујем повратку. Иначе, и Берлин ми се допада као велики град са много зеленила и добро организованим градским превозом, али има и пуно бескућника и чудних људи, па треба мало времена да се човек на све навикне. У Виџици има доста наших људи, имамо своју цркву, а сада се гради и нови парохиски центар, а има и више културно-уметничких друштава, где сам и ја играла фолклор.

њем.

Чешће да се срећемо

Са супругом Гораном и сином Момчилом у Берлину је већ седам година.

- Момчило у јулу пуни осам година, већ две године учествује на богослужењима, помаже у олтару, њему се то јако допада, а

и нама је битно да будемо уз наше људе, и да Момчило осети дух православне заједнице и одржава знање српског језика. Супруга и ја смо из околине Лознице, али смо дуго живели у Београду, одакле смо дошли. Често одлазимо у Србију због пословних обавеза, док породично одемо бар три четири пута годишње - наводи Владимир.

Супруга Горана долаже да су мушкарци припремали котлић, а жене колаче, пите и палачинке.

- Много нас је обрадовало што су се наши људи окупили у оволиком броју, акција је изузетно успешна, надамо се да ћемо их чешће одржавати. Миљана и Игор Врачевић су покренули све а ми смо се породично прикључили - каже Горана, фармацевтиња која ради у фирми која се бави клиничким истраживањима. ■

Из једне цркве у другу

Студенткиња Анђела Деспотовић је своју активност у овој хуманитарној организацији пренела је из Бијељине у Берлин:

- Организација Срби за Србе постоји и у Бијељини, где сам већ била активна и веома сам се обрадовала кад сам чула да и овде могу да се укључим у њен рад. Помоћ људи из дијаспоре је веома битна, и уз оваква окупљања увек се прикупи конкретна помоћ која је неопходна угроженим људима. Овде сам упознала остале људе из организације и убудуће ћу бити волонтер. Певам у хору "Свети Стефан Дечански" у нашој Цркви Свети Сава на Ведингу и одмах после богослужења дошла сам овде у Цркву Васкрсења Христовог да учествујем у акцији дружим се са пријатељима по овом лепом времену - каже Анђела за "Вести".

Она је у Мостару студирала на америчком факултету и добила стипендију да дође у Берлин где је после четири године дипломирала филозофију и књижевност.

- Мислим да ћу се више бавити образовањем или интеграцијом у социјалном смислу. Ангажована сам на програму

истраживања интеграције ученика из популације досељеника, где нам је циљ да се утврди на који начин деца може да се олакша интеграција. У питању су деца из Турске и арапских земаља, што ми није проблем, јер већ годину дана учим и арапски језик, али има и деце с наших простора. Арапски сам највише научила од пријатељице у Берлину, која такође пева у нашем хору.

БРЗО СЕ СПРИЈАТЕЉИЛЕ:
Тамара Долић и Анђела Деспотовић

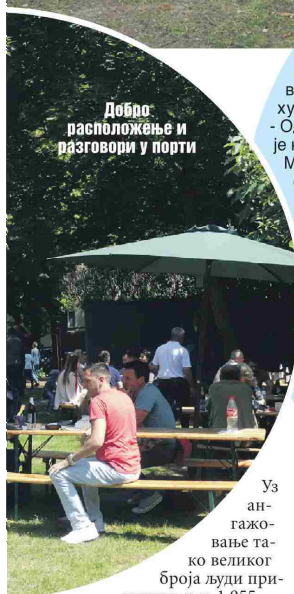
Лепо је међу својима

Огранак организације Срби за Србе из Добоја, такође је имао свог представника. Инес Јањић је у Берлину, у посети код тетке, и одушевљена је бројем људи који се окупљују у порти.

- Ја сам иначе волонтер у организацији Срби за Србе у Добоју и волим овакве догађаје. Заједно можемо да покажемо хуманост и помогнемо другим људима који немају довољно средстава за живот. У Добоју радим у кол-центру за једну немачку фирму, преводим текстове и пишем мејлове, а немачки сам научила само гледајући телевизију, пре свега дечији програм на немачким каналима, већ од своје друге-треће године. Од Берлина сам већ много видела, али овде је најлепше, окупили смо се око једног хуманог циља, а уз то се и лепо дружимо.

Инес Јањић и Аурора Врачевић

Добро расположење и разговори у порти

Уз ангажовање тако великог броја људи прикупили смо 1.955

евра за помоћ угроженим породицама - каже Миљана која добро прича српски иако је рођена у Немачкој.

Долаже и да су њени из Добоја, а супруг Игор је из Дервенте. Породица Чотрић се у пуном саставу ангажовала у хумани-

тарној акцији.

Веома је добар осећај када се помогне другим људима. То нас испуњава, а врло је битно да се окупљамо, јер нас је мало и треба да се повезујемо да би наша заједница опстала. Надам се да ће нас следећи пут бити и више - каже Владимир Чотрић, који се бави софтверским инжењерством, а од пре четири године има и своју

компанију која се бави образова-

Коначно са земљацима

Из ретко насељене покрајине Бранденбург која окружује Берлин и истоименог града дошао је фармацевт Ратко Ђукановић.

- Живим у месту Бранденбург на Хафелу где не срећем често наше људе, па је ово изузетна прилика, пре свега, да кроз хуманитарну акцију помогнемо земљацима, али и да се дружим са њима. Драго ми је што сам дошао, да допринесем овој хуманитарној акцији, да упознам нове људе и да ширимо контакте међу нашом заједницом јер ретко успевам да присуствујем када се нешто организује. Није баш лако често доћи до Берлина из места где је јако мирно и идилично, нешто као Панчево, где сам иначе живео, у односу на Београд. Овде сам већ пет година, радим у апотеци у Потсдаму, тако да сам стално на релацији, Бранденбург на Хафелу - Потсдам - Берлин.

Цено Милојевић (први слева) са старим пријатељима